

ERASMUS+ “Bee important” - Orlová 4. - 9. 9. 2022

V rámci projektu “Bee important” jsme hned na začátku září vyrazili na týden do Orlové. Orlovští u nás pobýli v červnu, teď jsme zase my spolu s prešovskými byli zváni k nim. A byl pro nás připraven senzační program.

Expediční deník

Neděle 4. 9. 2022:

Berounkou v poledne do Prahy a pendolinem do Bohumína. Po šesti a půl hodinách vystupujeme v dosud totálně neznámém kraji a jedeme auty hostitelů do Orlové. Do třicetitisícového města totiž nevedou koleje. Tomu jsme se dost divili, ale hned se nám dostalo vysvětlení: do 60. let tu železnice a dokonce i tramvajová linka byly, ale kvůli poddolování a následnému propadání musely být zrušeny.

Jdeme se ubytovat. Kam? Do školy! :-) Po sloučení gymnázia a obchodní akademie před zhruba deseti lety stojí budova obchodky až na školní jídelnu a tělocvičnu téměř prázdná a využívá se málo. Ale nedávno byla vybavena pro nouzové ubytování ukrajinských běženců, krátce posloužila - a teď je k dispozici nám. Máme pro sebe celé patro a v přízemí kuchyňku s jídelnou a sprchy u tělocvičny. Spíme v jazykových učebnách.

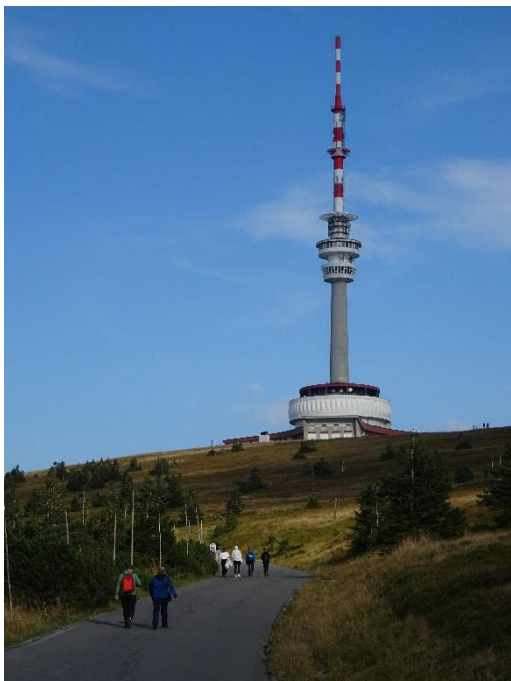
Den první: pondělí 5. 9. 2022:

Ráno prohlídka školy (zajímavá dekonstruktivistická budova z 90. let - oceněná Grand Prix architektů jako nejlepší stavba roku 1996 - s atriem se spoustou zeleně a vzducholodí!) a byli jsme až na střeše - výhled na Beskydy a na oblak z odpichu vysoké pece; dopoledne teambuildingové aktivity a po odpoledne vycházka přes hornické kolonie do původní Orlové s kostelem Nanebevzetí Panny Marie (dnešní nová Orlová vznikala kvůli poddolování té staré a její téměř úplné demolici o několik kilometrů jinde až od 50. a 60. let a taky podle toho vypadá: de facto několik volně spojených panelákových sídlišť s hlavní ulicí s budovami jako Prior a Albert - a gymnáziem).

Den druhý: úterý 6. 9. 2022

Exkurze do stolařství (ne do truhlářství, moravsky, ale stejně spisovně je to fakt stolařství) Kolomý nedaleko Bruntálu - výroba včelích úlů - a i my jsme si každý vlastníma rukama zhotovili jeden rámeček (pneumatická sponkovačka, vrtačka, kladivo, hřebíčky, drát...). Pak ke včelám a do jejich zpracovny medu - s ochutnávkou různých medů, včetně černého pohankového.

A odpoledne do Jeseníků - kaňonem Bílé Opavy až nahoru na Praděd (1492 m). To tedy byl záhul! A to jsme ještě netušili, že dolů k autobusu budeme muset kvůli časovému presu opravdu doslova běžet...

Den třetí: středa 7. 9. 2022

Exkurze na farmu Bezdínek v Dolní Lutyni (vedle uhelné elektrárny Dětmarovice, odkud se bere energie): 30 ha high-tech skleníků - okurky a rajčata v hydroponii - všechno řízeno přes počítače - opylování čmeláky - naprosto bez pesticidů, zato s bioochranou - denně 30 t sklizně. Návštěvníci jen do demoskleníku, ale i tam v pláštích a přes desinfekci; do ostatních ještě daleko přísnější vstup - novináři a podobné návštěvy jen v ochranných overalech a čepcích atd., zaměstnancům dávají denně čisté oblečení, tj. každý den jim perou!

Na konec ochutnávka a nákup: Filip obětavě nesl pro všechny 5 kg babyokurčiček v přepravce několik kilometrů k autobusu. ;-)

Odpoledne volný program s místními: trvá letní vedro, a tak hurá ke "karvinskému moři".

Den čtvrtý: čtvrtek 8. 9. 2022

Šikmý kostel ve staré Karviné zpopularizovaný nedávným bestsellerem Karin Lednické (doporučujeme!); exkurze do Marlenky ve Frýdku-Místku ("Honey Kingdom") včetně ochutnávky :-) a Ostrava s prohlídkou bývalých železáren v Dolních Vítkovicích: vysoká pec shora i zdola, zvenku i zevnitř. A s originálním průvodcem.

Den pátý: pátek 9. 9. 2022

Dopoledne zpátky ve škole - překvapení: společná vlastnoruční výroba včelího úlu! Úplně přesně tedy jednoho nástavku (bedna ze stolařství Kolomý) s jedenácti rámečky. A ty vznikají na místě z materiálu od Kolomého poctivou ruční prací - ve škole není k dispozici pneumatická sponkovačka, ani zařízení na vrtání pěti dírek zároveň...

A ten úl, vážení, si vezeme domů! Kampak asi ve škole přijde?

Po obědě auty do Ostravy, pendolinem do Prahy a Berounkou do Klatov. A opět výluka mezi Plzní a Přešticemi, autobus narvaný, takže stojíme. A pravidelné zpožděníčko...

Shrnutí

Orlová s Karvinou se prý střídají na posledních místech v žebříčku životní úrovně v ČR. Proč? Po ukončení těžby uhlí a rušení hutí od 90. let se kraj vylidňuje a chudne. V aktuální volební kampani byly nepřehlédnutelné billboardy s heslem: Orlová nemusí být poslední!

Možná proto jela jen skupina sedmi statečných? Nebo zvědavých, jestli je to tam opravdu tak zlé?

No a výsledek "šetření" na místě?

Kraj pro nás zvláštní, nezvyklý - roztroušená slezská zástavba rodinných domků, bývalých hornických kolonií a panelákových sídlišť, překvapivě hodně mezitím už vzrostlé zeleně, která prakticky úplně zakryla překvapivě dost ploché haldy, už žádná měsíční krajina, jakou jsme asi čekali.

A vysloveně pro nás: senzační program, nečekaně krásné letní počasí, milí hostitelé, kteří nás málem na rukou nosili (tedy jen obrazně - například výšlap na Praděd nám dal docela zabrat a museli jsme se i trochu hecnout,

abychom dokázali, že my ze Šumavy nejsme žádná béčka) a utužená přátelství.

Kdo jel, nelituje! Kdo nejel, "ist selber schuld"! ;-)

Velké díky orlovským organizátorům! Moc jsme si ten týden užili!

Michaela Šléglová
ped. doprovod

Další fotografie viz fotogalerie

A jak to viděli sami účastníci? Čtěte dále...

Týden v Orlové

Bára Prošková, SpB

Víte, jak vám tu a tam v mailu vždycky přistane jakési „Bee important“? Abych trochu osvětlila, co to vlastně je (pokud vám to za tu dlouhou dobu uniklo): jedná se o spolupráci mezi gymnázii z Klatov, Orlové, německého Viechtachu, slovenského Prešova a školy ze španělské La Carloty. Až na Prešov už se ve všech školách uskutečnilo jednotýdenní setkání, během kterého studenti poznávali nejen včely (hlavní téma projektu), ale hlavně odlišné kraje a kultury.

No a tak druhý zářijový týden vyrazila naše osmičlenná skupinka na východ. Pendolinem jsme v neděli večer dosvištěli až za dalekou Ostravu a v Orlové pak našli náš nový domov (tedy až po tom, co jsme našli klíče k němu. :D) V první chvíli jsme prodělali menší šok, jelikož to nebylo nic jiného, než dnes již nepoužívaná škola. Po dlouhé cestě jsme ale rádi přijali i nocleh na matracích ve starých učebnách druhého patra. Záhy jsme taky přišli na to, že mít přes noc celou školu pro sebe není vůbec špatné (no kdo to může říct?).

Měli jsme se tak dobře, že už následující den začalo naše vstávání na poslední chvíli. Do školy jsme ale přišli akorát na zahájení, po kterém následovalo dopoledne plné poznávacích her. Po obědě došlo na podle mě zajímavější bod programu – prohlídku po Orlové, město hornického regionu plné paneláků, tak odlišné od našeho domova, a právě proto tak zajímavé.

Toto „betonové město“ je zasazeno do krásné přírody, kterou jsme se vydali poznávat hned následující den. Naše skupinka sestávala ještě z pěti Slovenek a jejich učitelů. Společně jsme zavítali do firmy vyrábějící úly, kde se každému dostalo možnosti vyrobit si rámeček na plástev a ochutnat spoustu medu.

Po obědě jsme poháněni hrdostí zdolali Praděd (protože na Šumavě prý nemáme „žadne pořadne kopce“ a to jsme náhodnému kolemjdoucímu museli vyvrátit).

Ve středu byla na programu další návštěva firmy, tentokrát farmy Bezdínek, kde pěstují ta nejlepší rajčata a okurky (těch jsme společně za den slupli pět kilo). Odpoledne se nás, studentů z Klatov, ujaly naše ambasadorky – děvčata z Orlové, od kterých jsme pomalu ale jistě začali chytat přízvuk.

Program se začal schylovat ke konci, na který se nikdo moc netěšil. Každopádně přišel čtvrtek, a tedy zlatý hřeb: Ostrava. Ještě před ní ale prohlídka šikmého kostela (přesně toho, po kterém se jmenuje ta kniha *Šikmý kostel*), ten si pohrál s hlavami (a možná žaludky) nás všech. Co naše žaludky ovšem rozhodně potěšilo, byla ochutnávka zákusků z Marlenky, kde jsme nahlédli i do výroby. Obtěžkáni krabicemi s medovými dobrotami jsme se nasoukali do autobusu a vyrazili

z Frýdku-Místku do Ostravy. Ta na mě nepůsobila jako zašedlé město, jak známe z vyprávění, naopak je podle mě vidět snaha místních ji

zvelebovat. Samozřejmě jsme zavítali do areálu Dolních Vítkovic, který nás zaujal nejen výkladem pana průvodce, přátelé.

Poslední den jsme z první poloviny strávili ve škole, kde jsme si vyrobili další rámečky do úlu, tentokrát už ovšem sami. Orlovští nám na ně pak pomohli připevnit obrázky s informacemi o včelách a obdrželi jsme velkolepý dar: včelí úl. Den se přehoupl ke druhé půlce a byl čas ji strávit cestou domů. Nutno podotknout, že s asi metrovým úlem byla o mnoho zábavnější.

Celkově byl týden v Orlové skvělý. Tahle destinace možná zní poněkud neobvykle, ale rozhodně jsem si rozšířila obzory a hlavně: načerpala skvělé vzpomínky a získala nové přátele.

Takže, až zase přiletí mail, který vás bude zvát na nějaký pobyt, rozhodně do toho jděte (ale nechte mi jedno volné místo!).

Filip Dundr, TA

V Orlové jsem si opravdu hodně užil. Organizátoři byli úplně super, navázal jsem s nimi dobrý kontakt. Stejně jako se Slováky a Orlováky/Ostraváky. Bylo to tam opravdu super a určitě bych tam chtěl jet ještě někdy.

Václav Novotný, TA

Za mě jsem si výlet v Orlové velice užil. Program byl dobře udělaný, takže jsem poznal blízké okolí a něco nového jsem se naučil. K tématu včel jsme si s sebou odvezli i úl, který doufám bude již v pondělí vystaven v našem gymnáziu.